

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

31 січня 2019 р.

Київ

№ 67-р

Про допустимість нової державної допомоги для конкуренції внаслідок внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання

За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу, надісланого листом Державної служби зайнятості (Центральний апарат) від 10.04.2018 № 33/01/1890-18 (вх. № 187-ПДД від 12.04.2018), розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 06.08.2018 № 01/158-р розпочато розгляд справи про державну допомогу № 500-26.15/15-18-ДД для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції.

Антимонопольний комітет України, розглянувши матеріали справи про державну допомогу № 500-26.15/15-18-ДД та подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги про попередні результати розгляду справи від 21.01.2019 № 500-26.15/15-18/29-спр,

ВСТАНОВИВ:

1. ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (1) Листом Державної служби зайнятості (Центральний апарат) від 10.04.2018 № 33/01/1890-18 (вх. № 187-ПДД від 12.04.2018) надіслано повідомлення про нову державну допомогу, яке було подано на виконання пункту 2 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».
- (2) Антимонопольним комітетом України листом від 26.04.2018 № 500-29/05-5238 (далі – Запит) Повідомлення було залишено без руху й надано тридцятиденний строк для усунення недоліків та надання додаткової інформації.
- (3) Державною службою зайнятості (Центральний апарат) листом від 01.06.2018 № 33/01/3160-18 (вх. № 6-01/6436 від 05.06.2018) надіслано додаткову інформацію на Запит (далі – Лист про додаткову інформацію).
- (4) За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу розпорядженням державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 06.08.2018 № 01/158-р розпочато розгляд справи про державну допомогу № 500-26.15/15-18-ДД для проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції. Листом Антимонопольного комітету України від 07.08.2018 № 500-29/01-10052 направлено копію розпорядження на адресу Державної служби зайнятості (Центральний

апарат). На офіційному веб-порталі Антимонопольного комітету України опубліковано інформацію про початок розгляду справи про державну допомогу із зверненням до всіх заінтересованих осіб щодо подання ними протягом 30 календарних днів вмотивованих заперечень та зауважень щодо надання державної допомоги та іншої інформації у зв'язку із розглядом справи про державну допомогу.

2. ВІДОМОСТІ ВІД НАДАВАЧА ПІДТРИМКИ

2.1. Надавач підтримки

- (5) Державна служба зайнятості (Центральний апарат) (01601, м. Київ, вул. Еспланадна, 8/10, ідентифікаційний код юридичної особи 03491079).

2.2. Отримувачі підтримки

- (6) Суб'єкти господарювання (роботодавці), крім бюджетних, комунальних та неприбуткових організацій.

2.3. Мета (ціль) підтримки

- (7) Метою (ціллю) підтримки є збереження зайнятості працівників та профілактика настання страхових випадків – безробіття, у разі тимчасового скорочення нормальної чи встановленої у роботодавця відповідно до законодавства України тривалості робочого часу, що виникає з обставин, незалежних від роботодавця, не має регулярного характеру і є невідворотним.

2.4. Очікуваний результат

- (8) Збереження зайнятості працівників.

2.5. Форма підтримки

- (9) Фінансування витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи.

2.6. Обсяг підтримки

- (10) Загальний обсяг підтримки не визначений.

2.7. Підстава для надання підтримки

- (11) Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»;
- (12) Порядок фінансування витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи, затверджений постановою правління Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України від 29.01.2009 № 94, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 17.03.2009 за № 245/16260.

2.8. Тривалість підтримки

(13) Необмежена.

3. ІНФОРМАЦІЯ, ОТРИМАНА В ПРОЦЕСІ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (14) Відповідно до статті 7¹ Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» при виникненні страхового ризику Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття може здійснювати заходи, спрямовані на запобігання настанню страхових випадків, у межах коштів, передбачених бюджетом Фонду, зокрема, на фінансування витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи.
- (15) Відповідно до пункту 2.2 Порядку здійснення профілактичних заходів, спрямованих на запобігання настанню страхових випадків, затвердженого постановою правління Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України від 29.01.2009 № 94, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.03.2009 за № 245/16260 (далі – Порядок), фінансуванням частини витрат на оплату праці за рахунок коштів Фонду забезпечуються роботодавці у разі охоплення тимчасовим припиненням діяльності понад:
- 50 % працівників – при середньообліковій чисельності штатних працівників до 100 осіб;
 - 30 % працівників – при середньообліковій чисельності штатних працівників від 101 до 500 осіб;
 - 20 % працівників – при середньообліковій чисельності штатних працівників понад 501 особу.
- (16) Пунктом 2.4 Порядку встановлено, що витрати на оплату праці фінансуються роботодавцю у разі виникнення у працівників страхового ризику через тимчасове припинення діяльності, що триває не менше одного місяця на дату подання відповідної заяви, що надається до базового центру зайнятості та охоплює чисельність працівників, визначених пунктом 2.2 Порядку.
- (17) Фінансування витрат на оплату праці роботодавцю забезпечується за рахунок коштів Фонду до шести місяців протягом поточного року за умови збереження за працівником, переведеним за його згодою на цей період на додатково створене робоче місце (місця), основного робочого місця (пункт 2.5 Порядку).
- (18) Кошти Фонду надаються роботодавцю на оплату праці не більше 30 відсотків чисельності працівників, у яких через тимчасове припинення діяльності виникла загроза вивільнення (пункт 2.6 Порядку).
- (19) За рахунок коштів Фонду фінансується частина витрат роботодавця на заробітну плату одного працівника, переведеного на додатково створене робоче місце (місця), у розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законодавством, а також суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також оплата перших п'яти днів тимчасової непрацездатності осіб (розділ III Порядку).
- (20) Відповідно до пункту 4.8 Порядку рішення про відмову у виділенні коштів для фінансування витрат на оплату праці працівників приймається, якщо роботодавець:

- перебуває у стані злиття, приєднання, поділу, перетворення, ліквідації або банкрутства;
- перебуває на обліку як платник внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття та/або єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування менше 24 місяців;
- має на 1 число місяця, в якому звернувся, заборгованість зі сплати внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття та/або єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також заборгованість з податків та зборів (обов'язкових платежів).

(21) Відповідно до пункту 5.8 Порядку у разі порушення гарантій зайнятості осіб (розірвання трудового договору з працівником за основним місцем роботи протягом року з дня переведення на це робоче місце або на додатково створеному робочому місці протягом 6 місяців з ініціативи роботодавця або використання коштів Фонду з порушенням законодавства роботодавець повертає одержану суму в повному обсязі з урахуванням індексації на рівень інфляції (обчислюється шляхом множення суми, отриманої на витрати на оплату праці, на добуток індексу зростання цін на споживчі товари від місяця початку отримання витрат на оплату праці до місяця, що передує місяцю її повернення, поділених на 100) (щомісячні індекси споживчих цін публікуються Держстатом України).

4. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

(22) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога суб'єктам господарювання – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

(23) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

(24) Згідно з частиною першою статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога може бути визнана допустимою, якщо вона надається для таких цілей:

- 1) сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;
- 2) виконання загальнодержавних програм розвитку або розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру;
- 3) сприяння окремим видам господарської діяльності або суб'єктам господарювання в окремих економічних зонах, за умови, що це не суперечить міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;
- 4) підтримки та збереження національної культурної спадщини, якщо вплив такої державної допомоги на конкуренцію є неістотним.

- (25) Частиною другою статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» встановлено, що Кабінет Міністрів України визначає, зокрема, критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на підтримку середнього та малого підприємництва.
- (26) Критерії оцінки допустимості державної допомоги для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57 (далі – Критерії оцінки).
- (27) Відповідно до пункту 1 Критеріїв оцінки критеріями оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва є:
- недопущення суттєвої нерівності умов діяльності конкуруючих між собою суб'єктів господарювання;
 - збільшення кількості нових робочих місць;
 - зменшення кількості безробітних;
 - вихід на ринки нових товарів (робіт, послуг).
- (28) Згідно з підпунктом 1 пункту 3 Критеріїв оцінки державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва є допустимою у разі, коли надається з метою забезпечення сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, створення сприятливих умов для розвитку середнього та малого підприємництва, стимулювання їх інвестиційної та інноваційної активності, сприяння діяльності щодо реалізації вироблених ними товарів (робіт, послуг), забезпечення зайнятості населення.
- (29) Підпунктом 2 пункту 3 Критеріїв оцінки встановлено, що державна допомога для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва спрямована на відшкодування суб'єктам господарювання, зокрема, витрат на провадження основного виду діяльності суб'єкта господарювання (лише для середнього та малого підприємництва), що включають витрати, метою яких є скорочення поточних витрат підприємства, що не пов'язані з реалізацією інвестиційного проекту (витрати на оплату праці, матеріали, послуги, які надаються за договором, оренду, адміністративні витрати тощо, крім амортизаційних відрахувань і вартості фінансування, якщо такі витрати зараховані до витрат під час надання державної допомоги).
- (30) Відповідно до пункту 4 Критеріїв оцінки до категорій отримувачів державної допомоги для підтримки середнього та малого підприємництва належать суб'єкти середнього та малого підприємництва, що провадять діяльність у будь-якій галузі.
- (31) Пунктом 5 Критеріїв оцінки встановлено, що ці критерії не застосовуються до суб'єктів господарювання, яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що підтверджується відповідними органами державної влади, визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.
- (32) Згідно з пунктом 7 Критеріїв оцінки, у разі коли суб'єкт господарювання є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, з метою визначення сукупного розміру державної допомоги на забезпечення розвитку регіонів та підтримку середнього та малого підприємництва

ураховується розмір всіх витрат, зазначених у пункті 3 цих критеріїв, за всіма діючими програмами державної допомоги та індивідуальної державної допомоги.

- (33) Пунктом 8 Критеріїв оцінки встановлено, що максимальний розмір державної допомоги для забезпечення розвитку регіонів, у тому числі для підтримки інвестицій та створення нових робочих місць у результаті реалізації інвестиційного проекту, становить, зокрема:
- для суб'єктів середнього підприємництва – до 60 відсотків таких витрат;
 - для суб'єктів малого підприємництва - до 70 відсотків таких витрат.

5. ВИЗНАЧЕННЯ НАЛЕЖНОСТІ ЗАХОДУ ПІДТРИМКИ ДО ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

5.1. Надання підтримки суб'єкту господарювання

- (34) Відповідно до статті 7¹ Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» при виникненні страхового ризику Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття може здійснювати заходи, спрямовані на запобігання настанню страхових випадків, у межах коштів, передбачених бюджетом Фонду, зокрема, на фінансування витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи.
- (35) Відповідно до частини другої статті 1 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» терміни «застрахована особа», «страхувальники» та «роботодавці» вживаються у цьому Законі у значенні, наведеному у Законі України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».
- (36) Статтею 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції» передбачено, що суб'єкт господарювання - юридична особа незалежно від організаційно-правової форми та форми власності чи фізична особа, що здійснює діяльність з виробництва, реалізації, придбання товарів, іншу господарську діяльність, у тому числі яка здійснює контроль над іншою юридичною чи фізичною особою; група суб'єктів господарювання, якщо один або декілька з них здійснюють контроль над іншими.
- (37) Отримувачі підтримки – роботодавці, яким надається фінансування на покриття витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи, є суб'єктами господарювання у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

5.2. Надання підтримки за рахунок ресурсів держави

- (38) Відповідно до пункту 2.5 Порядку фінансування витрат на оплату праці роботодавцю забезпечується за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття до шести місяців протягом поточного року за умови збереження за працівником, переведеним за його згодою на цей період на додатково створене робоче місце (місяця), основного робочого місця.
- (39) Пунктом 16 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» встановлено, що ресурси держави – рухоме і нерухоме майно, кошти

державного бюджету, інші кошти, що є об'єктом права державної власності, земля та інші природні ресурси, що є об'єктами права власності Українського народу, бюджети фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, щодо яких здійснюється державний нагляд або якими управляють чи розпоряджаються органи влади.

- (40) Тобто, фінансування витрат роботодавця на навчання працівників – застрахованих осіб здійснюється за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, отже, здійснюється за рахунок ресурсів держави у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

5.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

- (41) Повідомлена підтримка спрямована на фінансування витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи. При цьому підтримка не поширюється на бюджетні, комунальні та неприбуткові організації. Отже, підтримка спрямована на окрему групу суб'єктів господарювання, які провадять окремі види господарської діяльності.

- (42) Зазначена підтримка забезпечує збереження штату працівників підприємства під час тимчасового припинення діяльності, що сприятиме більш швидкому відновленню конкурентних позицій підприємства при відновленні діяльності. Зазначене недоступно для підприємства у звичайних ринкових умовах, отже, підтримка створює переваги для суб'єктів господарювання, недоступні в ринкових умовах.

5.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

- (43) Як зазначено вище, роботодавці отримують переваги в результаті надання повідомленої підтримки, що відповідно покращує їх конкурентну позицію, порівняно з іншими суб'єктами господарювання, які здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність та які не отримують такої підтримки. Отже, повідомлена підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

5.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

- (44) Враховуючи викладене, повідомлена підтримка роботодавцям за рахунок ресурсів держави, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для провадження окремих видів господарської діяльності, є державною допомогою у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

6. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ СПРАВИ

- (45) Відповідно до інформації, наданої у Повідомленні, державна допомога надається з ціллю розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру, що відповідає положенням частини першої статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

- (46) Відповідно до статті 7¹ Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне

страхування на випадок безробіття» при виникненні страхового ризику Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття може здійснювати заходи, спрямовані на запобігання настанню страхових випадків, у межах коштів, передбачених бюджетом Фонду, зокрема, на фінансування витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи. Зазначені умови відповідають підпункту 1 пункту 3 Критеріїв оцінки.

(47) Державна допомога спрямована на відшкодування роботодавцям фактичних витрат на оплату праці працівників. Зазначені умови частково відповідають положенням підпункту 2 пункту 3 Критеріїв оцінки.

(48) Державна допомога не надається, якщо роботодавець:

- перебуває у стані злиття, приєднання, поділу, перетворення, ліквідації або банкрутства;
- перебуває на обліку як платник внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття та/або єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування менше 24 місяців;
- має на 1 число місяця, в якому звернувся, заборгованість зі сплати внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття та/або єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також заборгованість з податків та зборів (обов'язкових платежів).

Зазначені умови частково відповідають пункту 5 Критеріїв оцінки.

(49) Державна допомога надається роботодавцям на заробітну плату одного працівника, переведеного на додатково створене робоче місце (місця), у розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законодавством, а також суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також оплата перших п'яти днів тимчасової непрацездатності осіб. Зазначені умови частково відповідають пункту 8 Критеріїв оцінки.

(50) Разом із тим частиною четвертою статті 7¹ Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» передбачено, що до осіб, які отримують допомогу по частковому безробіттю відповідно до статті 47 Закону України «Про зайнятість населення», не застосовуються профілактичні заходи, визначені у частині другій цієї статті. Проте Порядок не містить положень щодо визначення сукупного розміру державної допомоги, у разі якщо суб'єкт господарювання (роботодавець) є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги, як це передбачено пунктом 7 Критеріїв оцінки.

(51) На подання з попередніми висновками від 21.01.2019 № 500-26.15/15-18/29-спр (далі – Подання) Державною службою зайнятості (Центральний апарат) листом від 24.01.2019 № 33/01/454-19 (вх. № 7-01/1004 від 25.01.2019) не надано зауважень чи заперечень до Подання.

Враховуючи викладене, керуючись статтею 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтею 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», пунктом 1 розділу IX Порядку розгляду справ про державну допомогу суб'єктам господарювання, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 12 квітня 2016 року № 8-рп, зареєстрованим у

Міністерстві юстиції України 06 травня 2016 року за № 686/28816, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Визнати, що підтримка у формі фінансування витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи, що надається Державною службою зайнятості (Центральний апарат) на підставі статті 7¹ Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» та Порядку фінансування витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи, затвердженого постановою правління Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України від 29.01.2009 № 94, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.03.2009 за № 245/16260, є **допустимою державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» **внаслідок внесення надавачем державної допомоги таких змін до умов її надання:**

- 1) Умови надання державної допомоги необхідно доповнити положенням, відповідно до якого отримувачами державної допомоги (роботодавцями) можуть бути виключно суб'єкти малого та середнього підприємництва з урахуванням підпункту 2 пункту 3 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57.
- 2) Державна допомога не надається отримувачам державної допомоги (роботодавцям), яких визнано банкрутами, стосовно яких порушено справу про банкрутство, які перебувають на стадії ліквідації, мають прострочену більш як шість місяців заборгованість перед державним (місцевим) бюджетом, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що підтверджується відповідними органами державної влади, визнають свою неспроможність своєчасно виконати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.
- 3) Максимальний розмір державної допомоги для покриття витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи, становить:
 - для суб'єктів середнього підприємництва – до 60 відсотків таких витрат;
 - для суб'єктів малого підприємництва – до 70 відсотків таких витрат.
- 4) Умови надання державної допомоги необхідно доповнити положенням щодо визначення сукупного розміру державної допомоги отримувачу (роботодавцю), на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи, якщо суб'єкт господарювання є отримувачем державної допомоги за різними програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги з урахуванням пункту 7 Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57.

Надавач державної допомоги зобов'язаний внести зміни до програми державної допомоги щодо фінансування витрат роботодавця на оплату праці працівників, яких з метою запобігання вивільненню тимчасово переведено за їх згодою на іншу роботу (до 6 місяців протягом року) за умови збереження за ними основного місця роботи у строк, передбачений пунктом 3 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», та поінформувати Антимонопольний комітет України протягом одного місяця з дня внесення змін.

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

Голова Комітету

Ю. ТЕРЕНТЬЄВ